

דברי הכפר

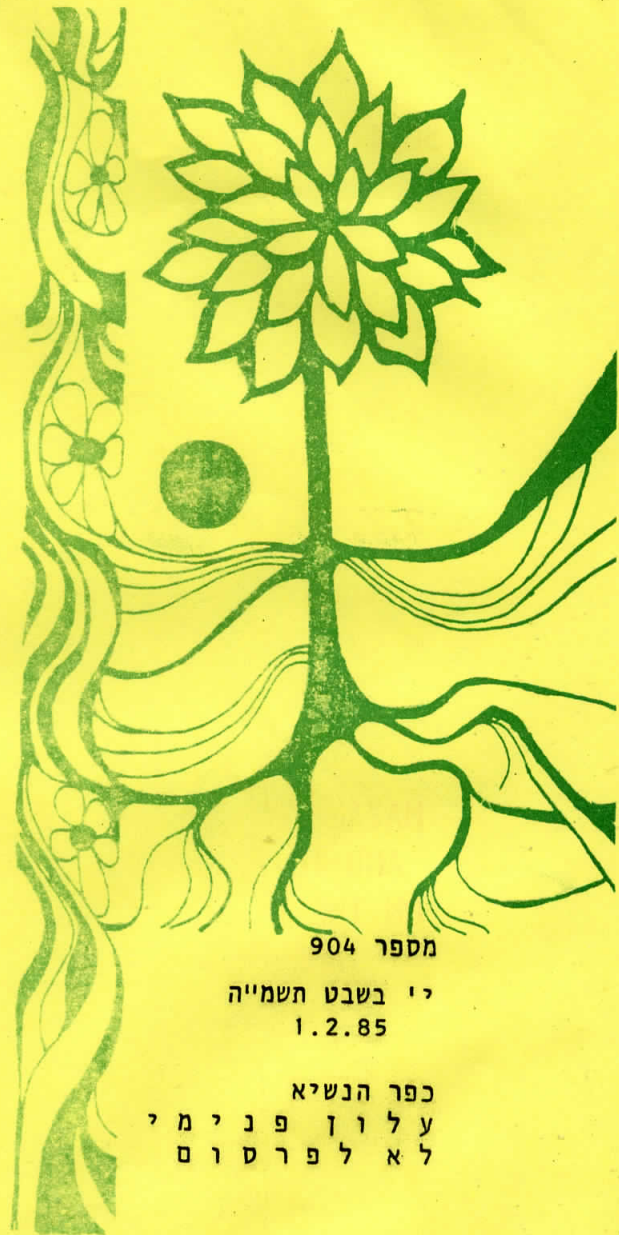

ר י ק מ ו ת ח י י נ ו

ריקמות חיינו השזורות
נפרמות תמיד בערב.
כמו על להב האופק
החותך בבשר היום,
אורב הלילה
לדעיכת הפרפרים.

וכבר מליט האופל
בחופה שחורה
את חיינו הממאנים
וממשיכים.
ורק למטה בתהום
יתפתלו צמחי הצל,
על מצע רקב יפריחו
שחר חיזור לאיד,
כמו פרח הנובל
בצד הדרך -
כמו תמונה קרועה.

דודו

מספר 904

י' בשבט תשמ"ה
1.2.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

זיכר המערכות

לפני שבוע קיבלו קוראי העלון גליון מוזר למדי, כאשר השער איננו שער ופה ושם שיבושים בחיבור הדפים. הגורם היה מזג-האוויר הגשום, שהצליח במעט הגשם שירד להציף את כל חדר ההדפסה. יצא מה שיצא ואין להאשים אף אחד מלבד שר המטר ומתכנני המכולה שהפכה למשרדים. וילי בכל זאת הצליח להדפיס משהו ויהודית ויטהם חיברה, ידנית, את העלון.

בינתיים הוסיפו לחדר ההדפסה גג חדש ונקווה שווילי לא יצטרך לצאת שוב בסירת הצלה.

חילופי גברי חלו בצוות המערכת: מיכאל א., הטבח המפולפל, יצא מצוות עורכי הטור "מה נשמע?" ובמקומו נכנסה ניקול איסטון. כדי לפצות על הפעמים שלא הופיע הטור המוסר על לידות ומחלות ושאר הדברים המעניינים את הבריות, מופיעים הפעם שני טורי "מה נשמע?" - אחד של שלומית ע.ל. ושני של ניקול.

אולי מישהו, מוכן לקחת על עצמו (מישהי על עצמה) את תפקיד עריכת העלון?

שבת שלום

א ר י ק

מה נשמע

קרו כמה דברים יפים בזמן האחרון:

- * ערן פרימוסט השתחרר והתחיל לארגן את נושא המחשבים של בית-הספר אצלנו.
- * נולד תינוק קטן חדש במזל טוב - איתמר דוארי.
- * אפרים נכנס לעבודה במשק הילדים והדבר בהחלט ניכר בסדר ובנקיון, וגם באפרים.
- * נולדו יוזמות חדשות בנושא שנת הבר-מצווה ועוררו הרבה תגובות חיוביות וגם שליליות, אבל מילת המפתח החשובה היא שהן עוררו.
- * בשבוע הבא נחגוג את ט"ו בשבט - הפעם בסימן "החזרה אל הטבע".
- * חוץ מזה - הכול די רגיל לעונה: באבוקדו קוטפים, בכותנה קצת נחים (זה לא בושא!), בצאן - סוף סוף מצאו קצת עשב-מרעה לכבשים, כלול - כרגיל, והמפעל כמובן, ויוחנן - הכלתי נלאה בקרוב אולפן חדש ובתי-הילדים הומים.
- * ראגבי, כדורסל, כדורגל, התעמלות אירובית - החיים יפים, באמת! (שכנעתי אתכם?)
- * החלמה מהירה לג'ין תלם ולדוט שבבית החולים.
- שבת שלום יפה, חמימה ונעימה
- שלכם - שלומית ע.ל.

- * כדרך האנגלים בטוב, נפתח תחילה בענייני מזג-האוויר. משום מה נדמה, כי החורף החליט לתעתע בנו. לוח השנה אמנם מראה, כי אנחנו עדיין בסוף ינואר, אך מזג-האוויר בחוץ מרגיש כמו בסוף מרץ, שמש בהירה עושה לנו טוב על הנשמה והטבע בשלו דבק.
- * כלניות פורחות בעיתן.
- * השקדיות מלבלבות ו... או, מה קרה לי? ביקשו ממני לכתוב מה נשמע ואני נשמעת כמו עדנה קולינס.
- * איך שלא יהיה, לעובדה שלא יורד גשם יש חסרונות, אבל גם יתרונות. לא אפרט את החסרונות (אם כי אלה פורטים על מיתרי נשמתי ה"חקלאית"), משום שמובטח לי כי רשות השידור של הטלביזיה הישראלית תלעיטנו בתשדירי שירות לאין ספור בנושא. ומה הם היתרונות, בכל זאת? ראשית, לא מבזבזים הרבה אנרגיה על חימום. כמו כן לא מבטלים מאורעות ספורטיביים עקב מזג-אוויר לא נוח. אפשר לנצל את השבתות לטיולים ולפיקניקים משותפים והילדים לא כלואים כל היום בבתי-הילדים. וכמובן, אפשר לקטוף אבוקדו על "יבש", כמו שאומרים. ד"א - דובי הוא הקוטף הכי מהיר בקיבוץ, האחד שאין שני לו.
- * ואם כבר מדברים על אבוקדו (בטח שמתם לב עד כמה הנושא קרוב ללבי), אז למר-בית הפלא וכנגד הטבע (בכל אופן הטבע של מטע האבוקדו בבית) ו"בלי עין הרע" היבולים הם השנה מעל ומעבר לציפיות ובטח מעל ומעבר ליבולים בשנים הקודמות. ציפינו ל-250-300 ק"ג לדונם ולעת עתה הגענו למעל 400 לטון לדונם, ועוד היד נטויה. אני חושבת שזה מוכיח בסך הכול, כמה טוב שיש נשים בענף. לכל מקום שהנשים מגיעות, הפריזון עולה (ואין הכוונה להשתמע לשתי פנים).

(מה נשמע - המשך)

- * ואם כבר מדברים על פריון, שמתם לב לעובדה שיש יותר מדי נשים מבוטנות בסביבה? אני שמתי לב ואל תשאלו אותי למה???
- * ומנשים הרות לנשים שגורלן שפר עליהן וגזזרתן חזרה אליהן. דורון ילדה בן במזל טוב ושמו בישראל (וגם בחו"ל) איתמר.
- * ואם דיווחים מן הסוג הזה - אז רבקה חזרה מן הביקור באנגליה. כולי תקווה שהיה לה ולסלע טוב ועוד יותר - טוב לחזור הביתה.
- * טוב, הגענו לספורט (החלק שאי אפשר לוותר עליו, אם כי לפעמים רצוי).
- משחק הגמר של ה"קט-סל" ייערך ביום החמישי הקרוב בנאות מרדכי נגד נאות מרדכי וינקלה המאמן ביקש ממני לנסח זאת בדיעבד כך: קבוצת ה"קט-סל" של כפר הנשיא גברה על "נאות" בתוצאה - ??? (פתוח להימורים).
- כמו כן משחק העונה בהא הידיעה של קבוצת הכדורסל הבוגרת, שיערך נגד סאסא ב-10.2.85, חשוב מאוד. עוד יותר חשוב שקהל מעודדים, מעודד בגודל, יופיע במגרש כדי לעודד. ינקלה שוב ביקש ממני לציין בדיעבד, שקבוצתנו ניצחה את קבוצתה של סאסא בתוצאה... אבל אשרי המאמין, אז אני לא רושמת.
- ומכאן לכדורגל. לשמחתי הרבה עלה בגורלי הפעם לכתוב, כי קבוצת הכדורגל בפגרה ותאמינו לי, זה יותר נעים מאשר לכתוב: "ושוב הצעם הפסדנו במשחק הכדורגל נגד...". אולם לא אוכל לשמוח לזמן רב. לדברי איציק, קבוצת הכדורגל תתחיל בשבוע הבא מחזור משחקים שני, והפעם המטרה (המאוד מוגזרת) לזכות באליפות. עוד צויין באוזני, כי "כוכבה המזהיר והעולה" של הקבוצה חוזר אליה לאחר היעדרות ממושכת. איציק אומר ששמו של הכוכב מתחיל באות א', נגמר באות ק', באמצע מופיעות האותיות י.צ.י. באותו סדר כרונולוגי. מה שלי אישית יש לומר על הכוכב הזה, זה שאם קבוצתו הפסידה עד כה בעת היעדרו בכבוד, הרי שמרגע שיבתו היא תפסיד בלי... פשוט לא נעים לי לכתוב את זה שחור על גבי לבן.
- לגבי נבחרת הראגבי אין לי מה לספר, מאחר ולא עלה בידי לדלות אף אחד מהם, על כל פנים לא אחד שיודע מה קורה או מה עתיד לקרות.
- * ומספורט לעניינים רציניים וחשובים יותר. קבוצת היודוביתניקים (או שמיניס-טים בשפת אמי) יוצאת בשבוע הבא לסמינר הנגב, שזה - עד כמה שהצלחתי להבין - אמור להיות הכנה לקראת שנת שירות + טיול אופניים. אני אישית לטיול אופניים לא מתנגדת להצטרף, לגבי היתר אני מוותרת. כל אחד "אוכל" אותה בתורו הוא.
- * צר לי מאוד לכתוב את הקטע הבא, מאוד הייתי רוצה להגיד, שלשם שינוי השבוע אין... אבל יש. אמא של טומי עדיין חולה ונאחל החלמה מהירה, וגם לג'ין תלם מגיעה החלמה מהירה.
- * ברגע האחרון ממש עלה בידי לדוג מספר מילים משמחות לקראת הסוף: יש סודה במשק!

שבוע טוב
ניקול

מנצח-טאל

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

3.2. מירנדה שטרובל

גבי הילדה ברק

4.2. בוב ויניו

5.2. רותי ליפשיץ

איה פרחי (נכדה של וטרמן)

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

6.2. הילרי ויופי אפטרות

6.2. איליין איסטון

טל פק

8.2. אלקס וינקלר

לירון גליק

נופר כהן (נכדה של מרקס)

אור משה פרחי (נכד של וטרמן)

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה

לענת ולאחנן

לרותי ולברני מרקס

ולכל בני המשפחה

ל ה ו ל ד ת ה ב ן - ה נ כ ד

לדורון וליאיר דוארי

לבטי ולמייקל

ולכל המשפחה

פיוט הסכס הסכס

הסרט: הבריחה אל הניצחון

בימוי: ג'ון יוסטון

עם: מייקל קיין, סילבסטר סטלונה, פלה

הסרט הוא סרט של בידור (גם זה קולנוע).

במסווה של סיפור על אודות קבוצת חיילים שבויים במחנה גרמני בזמן מלחמת העולם השנייה, מזמן לנו כאן במאי סרטי ההרפתקאות הוותיק, ג'ון יוסטון, הרפתקאות מרתקות שעוברות על השבויים (הטובים), שמשתמשים בין השאר במשחק כדורגל נגד החיילים הגרמנים (הרעים), כמסווה להימלטות מן המחנה אל החופש. לחובבי ההרפתקאות ולחובבי כדורגל (פלה הגדול משחק בסרט).

ו. סרטים

עוד בקולנוע - בר-מצווה

צדק מיכאל, שאמר באסיפה שעלינו לראות גם את ההיבט הכלכלי של חגיגת בר-המצווה. גם בשנים כתיקונן ועל אחת כמה וכמה בשנה כזאת, יש מקום לחשוב על כל ההוצאות.

לדעתי, חגיגת בר-המצווה צריכה להיות עשירה בתוכן וברוח, ואינה חייבת להיות ראוותנית במזון. אני מקווה שהאורחים וגם החברים החוגגים את החג הזה אינם באים הנה לשם זלילה גדולה, אלא למען תוכן החגיגה ולמען "שבת אחים גם יחד".

לכן, בכל מועד שנחגוג את חגיגת הבר-מצווה יש בהחלט מקום לחשוב על קיצוצים מסויימים בשפע שהורגלנו אליו.

עניין אחר הוא הרעיון, החיובי לכשעצמו, שיש לחגוג גם חגיגה אישית בתאריך בר-המצווה עצמו של הנער, הנערה.

אני רוצה להזכיר לחברים נוהג שקיימנו לפני כמה שנים וכדאי לחזור אליו: סמוך ליום ההולדת ה-13 של הבן או הבת היתה המשפחה מגישה את קבלת השבת (משפחות שרצו בכך גם הכינו את התוכנית). באותה קבלת שבת היה בר-המצווה גם נושא "דרשה" קצרה ובה היה מדבר על נושא הבר-מצווה מזווית ראייה אישית.

ללא קשר לשינוי הדרסטי שמוצע לחגיגות בר-המצווה, אני מציעה לחזור ולקיים את הנוהג היפה הזה.

תמר וולפין

13

אפשר להצליח גם אחרת!!!

שינוי, בכוונה להרוס...

שינוי, בכוונה לבסל את הקיים...

שינוי, בכוונה להוסיף ולהעשיר...

הכל חלוי במה בוחרים, ואיך בוחרים לשנות.

אנחנו בחרנו באפשרות השלישית!

כן, אני מדברת על "בר-מצווה" השנה בכפר הנשיא.

ביזמתה הכרוכה של ונסה, התכנסנו קבוצה של חברים/מחנכים, (אריק, דודו, ונסה, שלומית, עפרה)

וחשבנו איך אפשר לחגוג "בר מצווה" שתהיה חגיגה לכולנו, איך לעשות מהמשימות חוויה

עשירה, מלמדת, ומרחיבת אופקים.

חשבנו על דרך בה המשימות ישתפו מכלול רחב של חברים שונים, כשלכל אחד ההזדמנות

להוסיף לילדים בדרכו שלו.

חילקנו את המשימות ל-3 קבוצות כשכל קבוצה עובדת עם מרכזים שונים - ראה פרטים למטה.

רשימת משימות

אני מכיר את עצמי

1. בית הורי - עבודה עם בית הספר.
2. משימה כיתתית - גבוש חברתי (הכנה).
3. הכרת חברים מבוגרים - מפגש.
4. הכנת שי למשפחה - עבודה עם ג'יין.

אני מכיר את הקבוצה והקבוצ

5. תולדות הישוב.
6. שמירה.
7. למוד נשק.
8. יום חלוץ בודד.
9. הכנת שי לקבוצ.

אני מכיר את תולדות עמי והמדינה

10. יהדות ומסורת.
11. ציונות.
12. המדינה שלנו היום - הכרת צורות חיים אחרות/מפגשים תרבותיים.
- 13.

החששות היו צפויים, הביקורת גם מובנת - אבל התחושה של חוסר האמון ברצוננו לעשות משהו מוצלח וחיובי - זה לא כל כך מובן לי. אין פה שום רצון לפגוע באיש או בערכים הבסיסיים של חיינו פה, אלא רצון לעשות משהו שונה.

כולנו רוצים להצליח ומוכנים לעשות הרבה לשם כך.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

העת - איכס! לא רוצה אורחים. מי צריך אותם?"

תמונה ג' - פינת המציאות להורי בני-מצווה

- * לחברי קיבוץ שיש להם אורחים לבר-מצווה מציעה חברת "חפלה" אוהלי קרקס מיושנים בתוספת חוברת הסברה על הקמת המיתקן והורדתו.
- * משפחת מעוני מודעה שהיא לא מוכנה לאכסן עוד ילדי משפחות בני זמנו, כי יש כבר שלושים ילדים בביתה.
- * בנק אורחים. אפשר לקבל אורחים בכל הגדלים ומכל העדות לפי הזמנה. פנו למחסן היחידים בציון מין, צבע, גיל והשכלה.
- * צמצום אורחים. חברת "כווץ" מציעה לחברי קיבוץ בעלי מצוקת דירה תהליך זול, שבעזרתו אפשר לשכן מאה אורחים בחדר קיבוץ רגיל. כיף לא נורמלי! ואין נזק קבוע, עד כמה שידוע.

סטייל אחר

השתתפנו בקורס של משרד העבודה במרכז לבדיקת קרינה בנחל שורק. יש אנשים שאומרים שבארץ הזאת יש רק טיפוסים שליליים ושכלל לא מתייחסים יפה למישהו אחר. ההיפך הוא נכון:

המרצים היו מעולים ולא כעסו אפילו כשנשאלו שאלות דביליות. הרצון לעזור בללא אצל כל עובדי המרכז, מן המזכירות עד למנהל.

פגשנו קורס של אחיות מקיבוצי התק"מ, שבאו ללמוד, איך עליהן להתייחס לחברי קיבוציהן ש'עברו רדיותרפיה. מרשימה היתה האווירה ששררה בקרבן: ביטחון, רצון ללמוד וחיוך תדיר.

אמר עירוני לקיבוצניק היחיד בקורס לקרינה תעשיתית: "רואים עליך מיד שאתה קיבוצניק. בעיר אין אדם בגילך מסתובב בג'ינס. וחץ מזה אתה מדבר כמו קיבוצניק..".

נסענו בכביש החוף: בעל האוטו - צעיר חיפאי שהשתחרר מצה"ל לפני שנתיים, חיילת בת קיבוץ, חייל מחדרה וכותב שורות אלו. בדרך ראינו מחסום וכוחות משטרה בו בודקים תעודות של ערבים שהורדו מהאוטובוס.

החיפאי: "אני שונא אותם. גם על אלה מן הארץ אי אפשר לסמוך - הערבים האלה!"

אני: הם בכל זאת בני-אדם ולשנא את כולם זה כמו להיות אנטישמי ששונא יהודים."

החייל: "אני לא מסכים עם כהנא, כי הוא אלים מדי, אבל הכוונות שלו נכונות. הם טרוריסטים בדם."

החיילת: "טרוריסטים מן המחתרת היהודית הם בסדר?"

ארבעה אנשים נוסעים באוטו. סביר להניח שלא ייפגשו עוד לעולם. שתי גישות שונות: הקיבוצניק (ולא משנה הגיל) והעירוני - הכללה, אבל יש בה גרעין אמת.

קרא בטור זה בשבוע הבא: "חסמב"א והיסול תוקע המסמרים בארון המתים של המסורת." מומלץ!

א ר י ק

כזאי לשלוח את עם כמחר

היום 55 מהחברים שלנו הגיעו לגיל 60 - מספר זה מהווה כ-20% מהחברה. בעוד 5 שנים המספר הזה עשוי לעלות ל-96 - כ-33%. האם זה אומר לנו משהו? מודעות למצב כעתיד היא הצעד הראשון להתייחסות בדרך חיובית. אנחנו בוודאי לא רוצים לחכות עד שהדבר ייהפך לבעיה - ואז להסתבך באל-יכולת להתמודד איתה. אנו נעדיף לשלוט במצב ולקבל את ההתפתחות הצפויה כדבר טבעי - כי זה בעצם מעגל החיים.

מודעות לזיקנה אומרת - לדבר על הנושא, להתייחס אליו, לעשות. נסיון לחשוב על בעיות לעתיד ועל פתרונות. זה אומר להבין את מה שמתרחש בתוכנו, גם בקרב ההורים שלנו, בקרב הסבים והסבתות שלנו.

לגבי חברים מבוגרים - זה אומר לעסוק בנושאים הקשורים לתהליך ההזדקנות, לחשוב על מה קורה לנו, לגוף שלנו, ליכולת החשיבה שלנו - ליחסים שלנו עם החברה הסובבת אותנו; זה אומר לחשוב ולתכנן, כדי ליהנות מהזיקנה, ולא להיפך. לגבי הצעירים, זה אומר לחשוב איך הקיבוץ יכול להתייחס לצרכים של המבוגרים ומעל הכול - איך לעודד אותם ולאפשר להם לחיות חיים מלאים ומשמעותיים. גם לגבי המבוגרים וגם לגבי הצעירים, הזמן עובר מהר - באמת כדאי לחשוב גם על המחר.

ביוזמת ועדת החבר המבוגר נקיים חוג בנושא "חינוך לקראת זיקנה". הכוונה היא לימוד הנושא ע"י העברת חוג עיוני ושיחה על המציאות בקיבוץ (זיקנה-קיבוץ). החומר העיוני יועבר ע"י אירנה שלמדה נושא זה והחוג יונחה ע"י גרשי.

החוג מיועד לחברים בכל הגילים.

אנו תקווה שתהיה היענות גדולה מכל שכבות הגיל בקיבוץ. הרכב החוג חייב להיות מגוון לפי החתך הגילי של החברה ומספר המשתתפים בחוג הוא מוגבל. סידרת המפגשים של החוג תתחיל בעוד כמה שבועות. הם יתקיימו פעם בשבועיים, בס"ה 5-6 מפגשים.

המשתתפים יתבקשו להשתתף בכל המפגשים. במידה ותהיה היענות גדולה, נקיים חוג שני.

חברים המעוניינים להצטרף לחוג או לקבל יותר פרטים, מתבקשים לפנות אל: אירנה - גרשי - דודיק

במחשעה שנית

קיימת החלטת האסיפה, להקטין באופן משמעותי את מספר השכירים במפעל, בגלל אידיאולוגיה, עובדות כשטח (בעיות של צוות מעורב של שכירים וחברים) ולחץ של התק"מ.

אחרי דיונים ואסיפות הגענו למצב הנוכחי, ז.א. הוצאות מחלקת הפיטינגים ושותפות עם "כור". היינו בהכרה מלאה, כשהחלטנו להוציא את המחלקה הגדולה והרווחית ביותר מהמפעל, כי זאת גם המחלקה המעסיקה הכי הרבה שכירים. קיוונו אז, שמחלקת הברזים יחד עם אגף האלומיניום יכסו את החסר, דרך התפתחות המחל-קות האלה. דיברנו גם על הזרמת חברים לאגף האלומיניום, כדי שהוא יוכל לתפקד עם מינימום שכירים.

אנו עומדים היום בפני המציאות: עד סוף השנה תועבר מחלקת הפיטינגים, יחד עם כל בית היציקה לנירוסטה (כולל יציקות ברזים) לאיזור אורדן. בינתיים הג-ברנו את ההיקף של כל המפעל בעזרת תוספת שכירים, עליה הוחלט באסיפה ועובדים היום במפעל כ-140 שכירים.

עכשיו עומד אגף האלומיניום בסימן שאלה: למרות הנסיון להזרים חברים לאגף זה, לו הושגה המטרה בגלל חוסר כוח-אדם מצד אחד ובגלל אי-רצון של חברים להי-כנס גם כן. אמנם נכנסו מספר חברים, אבל גם יצאו רבים ממנו.

יותר ויותר חברים תופסים תפקידים ניהוליים, כי אלה מושכים אותם יותר. הנסיון להזרים חברים לבית היציקה נכשל, כי לא נמצא צוות חברים שהיו מוכנים לעבוד שם לטווח ארוך. שכירים חזרו לעבוד במקומות אשר חברים עבדו בהם בשנים האחרונות (כצוות מעורב עם שכירים). חברים פשוט לא מעוניינים לעבוד בעבודה הקשורה עם בית יציקה ופעולת השחזה למיניהן.

אם נחליט על המשך קיום אגף האלומיניום, למרות העובדה שחברים לא מעוניי-נים לעבוד פיזית, ומבחינה מצפונית נהיה מאושרים, אז האסיפה חייבת להבין ול-קבל שלעולם ועד יעבדו שכירים באגף.

ארווין

כרטיסי מידע לזיכרון

חידשנו את כרטיסי מינוי, שמקנים כניסה חופשית למוזיאון תל-אביב,

לבית הלנה רובינשטיין ולמוזיאון חיפה.

אפשר לקבל כרטיסים אצלי בבית או במחסן, רצוי כמה ימים מראש, ולהחזירם

מיד אחרי הביקור. כמו כן נמצאים שני כרטיסים באופן קבוע אצל אריאלה

הדר בתק"מ, ברחוב דובנוב 10 (המוזיאונים נמצאים במרחק של כמה דקות הליכה משם).

בכל שבוע מופיע לוח אירועים בכל מוסף סוף-שבוע של העיתונים.

חברים, נצלו את הכרטיסים!

נ.ב. בנוגע למוזיאון ירושלים, אנו מנסים להשיג מינוי גם לשם.

מ י נ ה

המשחק האולפני

אני כותבת שורות אלה בשם צוות בית-הספר האולפני וכל אלה שאימתי היו

או יהיו אחראים לטיול מאורגן ואבטחתו.

ובכן, הבעיה היא כזאת: כדי להוציא נשק עבור המלווים בטיולים ממחסן הנשק בבית, חייבים להיות רשומים במשמר האזרחי. ג'רי הסביר זאת באחד העלונים האחרונים וביקש מתנדבים. לצערנו רשומים רק מעט חברים, רובם אינם מתאימים להיות מלווים, והיתר בכלל אינם נמצאים בבית. הדברים הגיעו לאבסורד, כשנאלצנו לבטל את אחד הטיולים, פשוט לא היה מישהו שרשאי לשאת את הנשק.

אי-לכך אנו פונים ל"כל בחור וטוב לנשק" להסכים ולהתנדב למשמר האזרחי ו א ו ל י כאחד הימים ייצא מזלו והסדרן ישחרר אותו מעבודתו הרגילה והוא יאבטח טיול.

כמה הדברים אמורים?

א) זה לא כואב.

ב) זה לא נושך.

ג) זה אפילו מועיל ופטריוטי.

ד) וזו גם לא טירחה.

א נ ח נ ו נבוא אליך, חבר צעיר ולא כל-כך צעיר, לחדרך וכל מה שעליך לעשות זה לחתום על מסמך מסויים - ואתה בפנים! החתימה אינה מ ח י י ב ת אותך, היא רק נותנת אפשרות לסדרן לתמרן בין כל השמות וככל שהרשימה ארוכה יותר - גם קל יותר למצוא את המלווים.

לכן, שוב, תיענו לאלה שיבואו להחתים אתכם - אל תשכחו, גם ילדיכם יוצאים לטיולים.

בשם צוותי ביה"ס והאולפן יעל נ.

אגב - זה הנוהג ברוב המשקים.

=====

ח ש ו ב ל ח י ל י מ !

עקב העלאת מחירי כרטיסי "אגד", חיילים שברשותם כרטיסי

חייל מוויילי או מהלך מתבקשים להחזירם לארדווין בהזדמנות

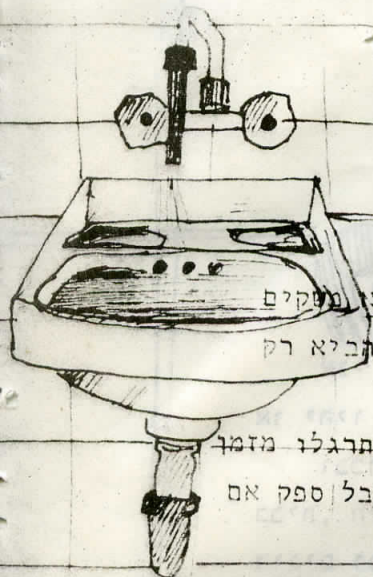
הראשונה. מעכשיו חיילים מתבקשים לקנות כרטיסי חייל מכספם

הם ולהביא את המשושמים לארדווין, יחד עם הכרטיסים העירוניים,

כדי לקבל את ההחזר.

להת' בשעה 20.00 במוצאי שבת

ארדווין

פילת הכלבוב

אולי קצת מוזר לכתוב על בזבז מים דווקא בחודשי החורף. הרי לא משקים גינות ואין איש השוכח לסגור את הממטרות - אבל בכל זאת תרשו לי להביא רק דוגמא אחת היום:

בפרוייקט החדש קיימת תופעת בזבז מים מדהימה. דיירי השכונה התרגלו מזמן והפסיקו למחות, כי פניות למוסדות שונים לא הועילו ולא שינו דבר. אבל ספק אם חברים נוספים יודעים על המתרחש.

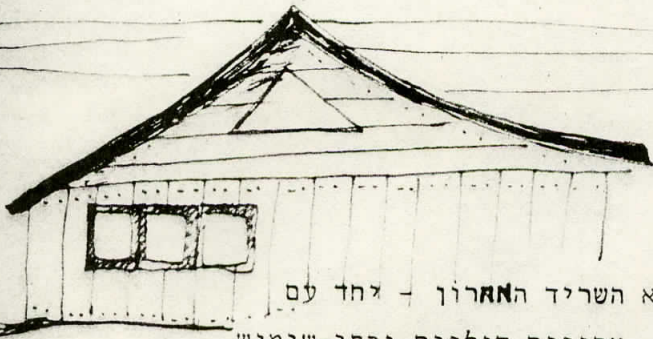
תמונת מצב: כשרוצה דייר לשטוף את פניו או את ירכו תינוקו בבוקר חורף קר, הוא פותח את ברז המים החמים בשיא הזרם ומחכה.... (בינתיים הוא מכין כוס קפה או מתלבש ואחר-כך חוזר אל הברז). 4-3-2-1 דקות, 4-3-2-1 דליי מים קרים הוא מזרים אל הביוב, לפני שיגיעו המים החמים. אם ירצה אחרי-הצהריים להתקלח במים חמים, יחזור הסיפור על עצמו ושוב יורדים כ-4-3 דליי מים קרים לביוב, לפני שיזכה בטיפת מים חמים ראשונה. אם ירצה משהו להדיח כלים בשעות הערב, יחכה שוב עד ש-2-3 דליים של מים קרים יישפכו, ואז יתחיל לשטוף - - -

ועכשיו, כמה פעמים במשך היום נזקקים למים חמים? כמה וכמה. בשכונה הזאת מתגוררות כעת 17 משפחות ולרובן ילדים קטנים, כן ירבו. בטוח שלפחות 100 דליי מים קרים זורמים חופשי בכל יום לביוב. ובשכונה הזאת גרים כבר כמעט שלוש שנים - - - עד מתי? - - - וכל זאת למה? כי דודי המים מרוכזים כמו רכבת על גג הדירה העליונה מטעמים אסתטיים! דבר שגורם למרחק רב של מקור המים מהברזים ולחשיפת הצינורות לאוויר החופשי. אבל אף פעם לא מאוחר לשנות. עדיין אפשר להעביר כל דוד לגג דירתו, גם אם הדבר כרוך בהשקעה חד-פעמית.

כן, כמעט שכחתי להזכיר שמחיר קוב מים היה עד עכשיו 33 שקל. בחודש אוקטובר השימוש היה 35,820 קוב, בחודש נובמבר - 20,000 קוב. נא לעשות את החשבון - וכמה מזה הולך סתם לביוב!!

רות גולן

מכתב תודה נתקבל מהסוכנות בעד הבגדים שתרמנו לעולי אתיופיה שבמרכז הקליטה בצפת

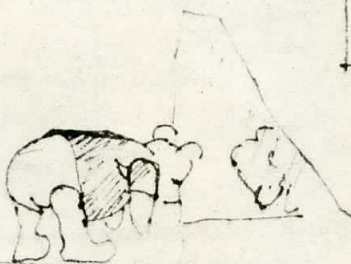
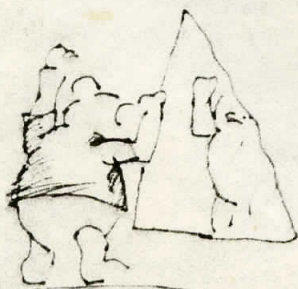
סליחות אופנית בפסח

חדר-האוכל הישן והטוב שלנו הולך ומתמוטט. הוא השריד האחרון - אחד עם צריפי המתפרה - לזוהר של הימים ההם, כאשר אוהלים, צריפים דולפים ובתי-שימוש חפורים באדמה היו מנת-חלקם של החברים.

אולי זו אצבע אלוהים ששני ציורים, המראים את המקום משתי זוויות שונות, ציירו השנה והתמונות תלויות עתה אחר כבוד בחדר-האוכל שלנו.

במרכז השירותים החדש ישוכנו חלק מהמפונים ממנו, אך לא כולם! יוזמה של מספר בחורות תביא בקרוב לסיום מוצלח של מקום חלופי לחדר ההתעמלות, שבו פועלות כבר מספר שנים בעיקר נשים בנושאי היוגה, ההרפיה, שיטת ג'ין פונדה ואחרות, עם מורים שונים. לצורך זה סגרו את הפכיליון והוא, ככך זוג לחדר הכחול, ישמש את המעוניינים בהתעמלות בקיץ הקרוב.

נציגי ועדת הספורט, ביה"ס וגורמים אחרים מעוניינים ישבו יחד לאחרונה, לטכס עצה כיצד להפעיל את המקום, כדי שיענה על צרכי כולם במידה המירבית. לכן סוכם לנסות למשך חצי השנה הקרובה - עד אוגוסט-ספטמבר - להפעיל את המקום החדש בצורה כזאת שהפכיליון לא ישמש עוד את צרכי הפינג-פונג ולמסיבות. חשבנו על אפשרויות חלופיות לשני הדברים החשובים הללו, אבל לא ראינו בשום פנים אפשרות להכניס אותם לחדר ההתעמלות. אי-לכך יהיו החדר הכחול וחדר ההתעמלות נעולים, אך מוכנים לפעילות גופנית לכל מעוניין. כמו שאמרו הקדמונים: "נפשו בריאה בגוף בריא". סוכם ע"י יעל ש.

(פסח ביה"ס בארץ ברא)

התנועה הקיבוצית המאוחדת

מח' ההתיישבות

15.1.85

גננות, אחיות, מסגרים, מכונאים ומנהלי בניה -
מבוקשים לעזרת קיבוצים צעירים.

בעלי המקצועות הנ"ל חסרים מאוד בקיבוצים הצעירים, הנמצאים
בראשית דרכם ומתמודדים עם בעיות וקשיים רבים בכל תחומי החיים,
ואנו חייבים למצוא דרך לעזור להם.

לנו, המופקדים על הליווי והעזרה לקיבוצים הצעירים, יש הרגשה
שברחבי "התנועה" יש מספיק בעלי מקצוע שהיו מוכנים להתנדב
ולחיות שנה בקיבוץ צעיר, לעבוד במקצועם ולשמש מדריכים/מלווים/
יועצים לחברי הקיבוץ הצעיר ואזי מחבישים דרך כיצד להגיע אליהם
וזאת בנסיון "להדליק" אותם לנושא.
אנו החברים במח' ההתיישבות מלאי תקווה שנסיון זה אכן ישא
פירות, ועומדים לרשותכם בכל עת.

ב ב ר כ ה

כ"א - מח' התיישבות

רח' דובנוב 10

PARENTS

PAGE

NEWS OF THE WEEK

1.2.1985

What did you see, when you looked out of your window on Wednesday morning? Something white and cold? No, not snow, but the remains of the impressive hail-storm that disturbed us during the night. I hope it didn't do too much damage to the Avocado, still remaining on the trees. They are still picking there, and apparently the crop (before the hail) is exceeding expectations.

Although nobody can complain about a heavy winter this year, the winds and the little rain that fell, had some unfortunate consequences. One: Willie's "Printing Room" was inundated, and how he managed to print our Weekly last week without electrocuting himself - nobody knows! The positive result is a new roof on the offices, which will, hopefully, keep out the rain until the whole building is moved to make room for the dining-room renovations.

The rain also swamped the shoe-store a few weeks ago (as you know), and now the room next to it, which was known as the "discoteque", has also been declared unfit for use. Some of the activities held there (such as P.T. for chaverim) are in abeyance, till the "Pavillion" is closed off. On the whole - the ramshackle old building has served us well since 1950, so its no wonder that it is disintegrating. How fortunate, that Chris managed to immortalise it in his paintings!

By the way, we - that is, the senior members - are catching up with you! Our statisticians tell us that there are 55 of us who have reached the ripe old age of 60. That is 20% of the adult population.

Welcome home to Rebecca Sina and the baby. They have just returned from England.

A speedy recovery to Jane Telem, who should be home from hospital, by the time you read this, and to Dot, who is still up in Safed.

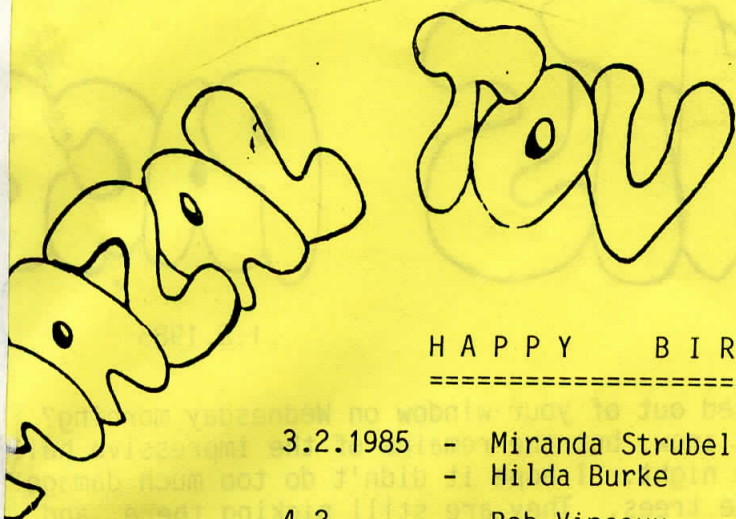
On Wednesday we celebrate Tu Bi-Shvat (The New Year for the Trees). At one time school-children used to plant trees all over the country, but currently the day is usually commemorated by nature-trips and such like. Shlomit Lifshitz promises an outing next Shabat, and there will also be a plant-sale this coming Tuesday at 4 p.m. underneath the Dining-Room.

The film this week-end: "Escape to Victory" (at least, that is my translation of the Hebrew title). The actors are Michael Caine, Sylvester Stallone and (believe it or not!) Pelle - the famous footballer.

Shabat Shalom

Inge

H A P P Y B I R T H D A Y !

- 3.2.1985 - Miranda Strubel
 - Hilda Burke
- 4.2 - Bob Vineaux
- 5.2. - Ruthy Lifshitz
 - Aya Parchi (Waterman granddaughter)
- 6.2 - Elaine Easton
 Tal Peck
- 8.2 - Alex Winkler
 - Leron Glick
 - Nophar Cohen (Marks granddaughter)
 - Or Moshe Parchi (Waterman grandson)

HAPPY ANNIVERSARY

- 6.2 - Hilary & Yuppi Aptroot

M A Z A L T O V !

To Doron & Yair
 Betty & Michael
 and the rest of the Family
 on the birth of ITAMAR
 Son & Grandson

TO Anat & Elchanan
 (in Kibutz Yiftach)
 Ruthi & Bernie
 and their Families
 on the birth of their
 Daughter/granddaughter

